

2012

kalkomp.

L. Mag. St. D.

P

Biblioteka Jagiellońska

stdr0004677

ZADATEK WDZIĘCZNOŚCI

Przy Pamiętnym ~~1887. XII. 118.~~
Zawsze Kwitnących cnot zaleceniu

r

HERBOWNEGO KLEYNOTV
JCH M. M. P. P. ZAKLIKOW
Do potomney Wiadomości
z chwałą podaniu

Iego M. P. FELICIANOWI
ZAKLICE,

Od życzliwych à wiecznie obowiązanych
Zacnemu Domowi Affektów
OFIAROWANY.

ZAKOLENDE HELIKONSKA
Roku Pańskiego M. D. C. XLVII.

▼ KRAK: w Druk: Marciná Filipowskiego.

Pol. 4684.61

Ná Herb Ich MM. Panow
ZAKLIKOW.

BIBLIOTHECA
VNIV. IAGELL.
GRACOVENSIS.

*Rzyskie Sikiery, ktore światem kierowały,
Gdy sie Fortunie zdało, drwá rabác musiały;
OKSZA wászá, nigdy tak ieszcze nie stepiała,
Láury wam, á Cyprysy Turkom mycinała.*

PIESN

2012 I

PIESN I.

N A Białych różach ten jest dzień zrodzony!
 I na siatkach modrych położony
 Srebrnemi leżał między liliami
 I narcissami.

Sarb.

Dzień który pierwszy był życia twoiego
 Ktoregoś naprzód krąg Słońca złotego
 Smiechem przywitał! a zaraz o tobie
 Szczęśliwie sobie

Z oroastes eadē
 qua natus die,
 risit.

Constelacya tużyc twym kazała
 Gdyż cie łaskawa gwiazd twarz ogladała!
 Żeś tak zrodzony! szczęście to sprawiło
 Szczęście powiło.

S. Feliciani Ho.
 roscopusj

Kosztownac dusze złota formowano!
 Cukru y miodu wiele przymieszano
 Szczęśliwey glinie! z ktorey zaiasniało
 Złożone ciało.

A Dewkalion kiedy szal kamienie!
 Wmieszał sie takis między to nasienie
 Drogi kərbunkul! z tego ten zrodzony
 Tak objaśniony.

poëtz.

Na piśkney niegdy ledwie jest wydany
 Ktoś CalioPy ręką piastowany;
 Drugich Bellona karmila krwawemi
 Pierściami swemi:

Statius de Lucano

Sama im sama kolebka tarczami

A walecznymi stala kopiami/

A izy tozaczyn gody ich tulic chciala

Duller; dawala.

Temu sie wdzieczne gwiazdy wsniechnely

Jego swoiemi fawory natchnely/

Niech kto Zopitrow zyczy wiele sobie

Smiele o tobie

Zopirus

To rzeka: ze on chcial slug; takowemi

Jako ty swiecisz cnotami iakimi

Stynieś darami/ szyna powolnościa

Cala wiernościa.

Ktora cie rusznie Panu zalecita/

Ze cie na czele samym postawila

Zacnego Dworu/ ktory tak cnotami

Jak pochodniaami

Swietnemi Kosciol niebieski goreie:

Wnim nad swoi Rzecz y gwiazdy isniecie/

Sam Pan/ Halickich Krwia Krolow siegajac

Swiatla dodajac

Reges Halici-
enses.

Dawnym Koronom/ ktore wyrobila

A wdziecznym Perel kolembroczyla

Pamiatna slawa. O iak sie pocila

Gdy sie sadzila

Nie godna zastug stule; Lecz Kamany

Proster darmo chea dojsc tych Koron ceny/

Sama ich Waganiebiesta; wzayla

Osadzila

Libri signum
ezleste.

Ze godne nieba. Ja ie vszanowac

Milizeniem wola. A tobie Winflowac

Dworu y Pana tak oswieconego

Tak y boynego.

Dzier

Dziedzicem swegoś imienia. Niech cienie
Imienia drudzy; ty zaś promienie
I ląz i rzeż i imię w pieśney; godzie twoie
Kiedyc pofoie
W Eizycu (znaf swoy) szczęście otworzyło
Práwie do swego zamkucie w puscilo
W tym dworze oraz zápisala sobie
Pálac y tobie.

Felicianus.

Luna fortunę
symbolum.

P I E S N II.

Sławny Apelles w inatfey osobie
Słusznie siedząca namalować Tobie
Mogłby Fortuna. á nie lataiaca
Uni stoiaca.

Apelles.

Drugim ia niech táł Poeta rysuie/
Niech ná poslednie kólá wkażuie/
Niech pewney niema ten biegun gospody/
O ciebie gody

Kochanovius.

Jakoby miała/ bawi sie przy tobie
Tu zmordowana odpoczła sobie/
Tu wiernie siadła á choć samym práwie
Tylko w ich spráwie

Sprzysiaiac mlodym/ ciebie y w te wieki/
Z swoiey nie chciała wypuscic opieki/
A choć to zádrość z naydziej y przytego;
Obiaśnionego.

Amica iuuentum
fortuna. Strada

Ciebie nie sięga/ owšem oczy traci
W Twoim zarániu (Tákci Niebo placi)
Na szczęście Twoie nie zachmurza zgotá
Tá idzie zgotá.

Quintilianus.

Tego

Tego są dobrze godne Twoje cnoty/
Ktore cię więcej niżli tego słoty
Łącuch ozdobił/ nie tak perły oniecia/

Jak twe jaśniecia
Sławne postępi. świeci szerość w Tobie/
Do kompaniey swojej więcej sobie
Cnot zaciągnawszy/ powaga; wdzięcznością/
Męstwo; Hojnością.

Czerpąć się godzi iako; Nila; Ciebie
Z poruszeniem Kłarownieyszą siebie
Cią studnia czyni/ Ktory rozproszywa

Vespasiani vox
apud Sueton.

Taki nabywa.
Zbiera/ Kto rzuca/ bo sieyba hojności
Buynę ma żniwo sławy/ y wdzięczności:
Zi Kto zaleci przez Kamień swoje/

Tipotius.

Martialis.

Szczodrość twoją.
Ktory nie cudzych prac zarobki/ ale
Z Twoiego innym wdzierał wspaniałe;
Nie tak ci Ktorzy to wezmą jednemu
Dać drugiemu.

Tacitus de mo-
ribus Germa-
norum;

P I E S N I I I.

Tym twym ozdobom wszyscy się klaniają.
(Gdyż y w samych nieprzyjaciół maia
Swa cene Cnoty) Sam by cię miłował
Sam by ślaował

Twoy nieprzyjaciół/ ale nie maś tego
Cochy nie affekt/ co by szczęścia Twego
Zayrzal. Lecz mało nas świeży pamięci
Z ludzkęj chęci.

Laudibus intui-
diar; maior.
Sarb.

Jeśli

Jesli piszacych... ará od starości
Nie będzie bronie sławy / á wieczności
Cpot niepoświęci / w gluche Zapomnienie

W wieczne cienie

Wiele ich poszło / że takich nie mieli /
Którychby przedim piorem zalecieli
Na gora sławy. Co chwalcow nie ma ia
Wnet umiera ia

Horatius.

Alle twey moje jeżeli co mogą
Niesmiertelności wierzę dopomoga /
Podam na karcie imię twe wieczności

W twej zachności

Sławie żąrczę. w tey krotkiej przemianie
Znać cię nie rychli będą potomkowie
Odmałowány licha. praca moja

W zenoia Twoia

Poydziesz w pamiątkę. Często wpada ia
Kolosy / ktore oblokow siegają /
Wryte dzieła gina z Murmurami

I z Kamieniami

Ten sam ten sława karmisze prawdziwa.
Co nie zastawia sieci na fałszywa /
Lowczy Samorow / y Kapłany chęci

Ausonius.

Lips. in Dedic
Taciti.

Wiec doday Lutni Siebie zlotowlosy
Boginie z Cynthu łagodnem głosy
Niech przyspiewuia / á ia w nauce

W nastrojone

Wderze strony / y wchą przyłóż
Dostodkiey Lutnie / á taką pieśń głazę
Zbawna świetnemu Domu y Serbani

W zasługami

intu.
afor.

Jesli

Winfzowanie Roku Nowego.

Nech złotym piaskiem ten zegarek plynie
Którym godziny twe śmierć mierzy. Stynie
Nech cnota twoja. Ani w blądzie cienie
Jda promienie.

Niech ci wiel długi stare namiętności
Laury. Łaskawe niech ciś Parli znają.

Niech stape przadki przędze nie żalują

Sarbieuius

Co wielki snuia.

Niechay leniwie i ebrnymi obracają

Wrzcionem i lekci domiają

A przyspiewając sobie przy robocie

Ná Kolowrocie

Sámego szczęścia niech ci przeda lata

Apud Romano

Zawsze ná tobie ná Sortuny stają

Jasniecie. Zdroju Amáltheey w twoje

Niechay podwoje

Obfitość wpływa Zycziwa Pándora

Dea omnium
donorum.

Niech ci sie stawi. Niech niezna wieczora

Twoje południe. Niech przydla w ciebie

Stary i w siebie

Latać oduczysz szczęście. Niech Midowe

Dać nieborcze. Niech ciś Pégazowe

Siodło zamieszka ná zamek Stawy

Zá twe cne sprawy.

ego.

plynie

stynie

enie

enie.

ia

znáia.

arbieuius

Romano

omniun

onorum.

